

KOBYLNICKÉ LISTY

VYCHÁZÍ ČTVRTLETNĚ

Č. 3/2011

2011

... a která je která!

Rozšíření Základní školy

Loni v létě se rada obce začala vážně zabývat myšlenkou na rozšíření kapacity Základní školy v Kobylnicích. Obec se díky blízkosti Brna a taky díky dobré technické vybavenosti, v posledních letech rozrostla na téměř tisíc obyvatel a v budoucnu ještě velmi pravděpodobně poroste. To s sebou také nese požadavek na kapacitu školských zařízení. V nedávné minulosti obec investovala nemalé prostředky do zkvalitnění Mateřské školy a také do navýšení její kapacity. Ve školním roce 2013-2014 by však už mohlo dojít k naplnění kapacity ZŠ tak, že by nebylo možné poskládat děti z prvních pěti ročníků do našich tří učeben. A bezpochyby se zvýší kvalita výuky tehdy, bude-li mít každý ročník svoji učebnu a nebudou-li se muset ročníky slučovat.

Původní představa byla, že škola nám povyroste o další patro, které by bylo v půdní vestavbě. Byl zadán projekt pro stavební povolení a v průběhu jeho tvorby a schvalování se ukázalo toto řešení jako nevhodné a drahé. Oproti původně předpokládaným nákladům ve výši 4 miliony korun, se kontrolní rozpočet vyšplhal na téměř dvojnásobek. Znamenalo by to totiž nejenom totální rekonstrukci střechy a to pomocí kovové konstrukce, ale také výměnu stropů v patře, což by se neobešlo bez narušení provozu školy ve školním roce. Zároveň by byl také porušen vzhled dnes vyvážené dvojice budov ZŠ a MŠ.

Proto rada začala prověřovat možnost provedení nástavby nových tříd a zázemí (šatny, sociální zařízení a kabinet) nad dvorním křídlem Mateřské školy. Tato část objektu, vybudovaná v roce 1973, je v dobrém stavebně technickém stavu a její půdorys zabezpečuje pravděpodobně dostatek prostoru pro potřebné místnosti. Přitom střecha na této budově je pouze ze sbíjených dřevěných vazníků a pokrytá asfaltovou lepenkou, takže těch skoro 40 let je již celá její předpokládaná životnost. Aby se nemíchal provoz školy a školky, byl by přístup do tohoto prostoru zajištěn pomocí krčku ze schodiště ZŠ. Stará budova školy by tak už zůstala vzhledově beze změn a byl by zachován úložný prostor pod střechou.

Projekt by zároveň měl vyřešit i možnost přístupu do půdního prostoru nad nově vzniklými učebnami tak, aby bylo možné jej využít jako archiv pro obec, ale taky třeba jako prostor pro různé výstavy nebo dlouhodobější expozice, které z pochopitelných důvodů nemohou být v Sokolovně.

Již v letošním roce se podařilo na tuto investiční akci získat krajskou dotaci ve výši 500 tisíc korun a nejbližší zasedání krajského zastupitelstva by mělo schválit její čerpání až do konce příštího roku. Obec se také snaží šetřit prostředky tak, aby podstatnou část nákladů byla schopna uhradit z vlastních zdrojů. Přesto se ale také pokusíme získat dotaci z rozpočtu státu, i když taková se shání čím dál složitěji.

Popsaná úprava by zároveň umožnila trvale zvýšit kapacitu Mateřské školky tak, že by měla být i pro případný další rozvoj obce dostatečná.

Škola je pro každou obec jedním ze základních prvků občanské vybavenosti. Jsem velmi rád, že v Kobylnicích byl první stupeň Základní školy zachován a že se snad do budoucna změní z malotřídky na regulérní pětiletou školu s moderním didaktickým vybavením.

Ing. Lubomír Šmíd, starosta

Začátek školního roku

Nevím, jak to máte vy, ale na mě vždycky 1. září padne jakási nostalgie nebo co a letos byl ten pocit o to výraznější, že jsem po letech opět vítal prvňáčky v základní škole. Jim sice v tento den skončilo bezstarostné období a začaly první opravdové povinnosti, ale i tak si většina starších vždycky říká, že by se rádi vrátili do těch dětských let.

Musím říct, že mi dnešní děti připadají daleko sebevědomější, než jsme kdysi byli my, a to zejména, když se podívám na vyplašené a vyjevené obličejy na fotografiích z našich školních začátků. Je to asi dobře a doba si to žádá, ale nevím, jestli jim to mám závidět. Zdá se mi, že se získaným sebevědomím zároveň taky ztratili něco z příslovečné dětské naivity a nevinnosti.

Podle dnešních pravidel a zákazů bychom my, narození ve 40., 50., 60. a možná i v 70. letech, neměli vůbec šanci přežít. Naše postýlky byly malované barvou, která obsahovala olovo. Neměli jsme žádné pro děti bezpečné flaštičky na medicínu. Žádné pojistky na dveře a okna, a když jsme jeli na kole, neměli jsme helmy.

Pili jsme obyčejnou vodu z hadice a ne z lahví. Jedli jsme chleba a máslo, pili limonády s cukrem a nebyli jsme obézní, protože jsme pořád lítali někde venku. Z jedné flašky nás obvykle pilo několik, ale všichni jsme to ve zdraví přežili... Několik hodin jsme se mořili a stavěli káry ze starých nepotřebných věcí, jezdili jsme z kopce, jen abychom pak přišli na to, že jsme zapomněli na brzdu. Teprve po několika přistáních v pangejtu jsme ji přimontovali.

Brzy ráno jsme si šli ven hrát a přišli jsme domů teprve až se venku rozsvítily lampy. Rodiče si užili pěkné nervy, ale mobily neexistovaly, takže nebylo kam volat... Neměli jsme žádné Playstation, Nintendo eller X-box - vlastně ani televizní hry, žádných 99 televizních kanálů, žádný surround-sound, počítače, chatrooms a internet. Měli jsme kamarády, byli jsme venku a vyhledali jsme si je!!

Spadli jsme ze stromu, řízli se, zlomili si ruku či nohu, vyrazili si zuby, ale nikdo kvůli těm úrazům nebyl žalován. Byly to drobné nehody a nikdo nenesl vinu, jen my! Prali jsme se, měli jsme modřiny, ale naučili jsme se to překousnout. Našli jsme si hry s tenisákama, klackama a jedli jsme i trávu (hlavně šťovík). I když nás druzí varovali, nikdy jsme si nevypíchli oko.

Mám pro tyto děti jedno velké přání (bohužel asi nesplnitelné): Až se naučí samy číst, aby ještě dlouho sáhly raději po pohádkové knížce než po ovladači televize nebo po počítačové myši. A taky bych jim přál, aby si svoje dětství užívaly tak, jako kdysi my.

Ing. Lubomír Šmíd, starosta

Nové dětské školní hřiště

Skončily prázdniny a děti opět usedly do školních lavic či ke stolečkům v mateřské škole. Pro ty, které chodí do kobylnické školy či školky, čekalo na školní zahradě překvapení – nové dětské hřiště.

Přibyla také tři pružinová houpadla. Dosluhující pískoviště, na něž by se padesát dětí z mateřinky sotva vešlo, bylo nahrazeno dvěma novými pískovišti. Místo dvou starších houpaček jsou dětem k dispozici dvě zbrusu nové. Páni kluci (a nejen oni), jistě ocení, že nevyhovující věž se skluzavkami uvolnila prostor pro jinou atrakci – cisternu se skluzavkou. Těm větším přijde vhod plácek na fotbálek i s brankami. Zrekonstruováno bylo ohniště včetně laviček a stolečků okolo něj.

Přestože již děti hřiště plně využívají, rádi bychom společně s Vámi hřiště slavnostně otevřeli. O konkrétním termínu Vás budeme informovat. Jistě se však již nyní sluší zmínit a poděkovat za to, že částkou 300.000 Kč přispěla na dětské hřiště společnost Nadace ČEZ v rámci svého nadačního programu Oranžové hřiště. Celkové náklady pak byly jen o málo vyšší.

Všem školákům i dětem z mateřské školy přejeme, ať se jim nové hřiště líbí.

Jiří Peel, místostarosta

Podzimní práce na zahradě

Podzim se nezapřítelně blíží, všichni se pouštíme do úklidu svých zahrádek, a proto připomínám: spalování suchých zbytků ze zahrady upravuje obecně závazná vyhláška naší obce a platí přitom tato pravidla:

1. Spalovat je možné pouze suché rostlinné zbytky ze zahrádek a to v otevřených ohništích, zahradních krbech nebo otevřených grilovacích zařízeních. **Spalované materiály nesmí být kontaminovány chemickými látkami a nesmí být nedostatečně vyschlé.**
2. Po celý rok je možné suché rostlinné materiály spalovat vždy **ve středu v době od 9,00 do 19,00 hodin.**
3. Při podzimním úklidu zahrádek je možné spalovat rostlinné zbytky také první a poslední sobotu v měsíci říjnu, v letošním roce tedy **1. a 29. října a to v době od 11,00 do 20,00 hodin.**
4. Při spalování je třeba zajistit bezpečnost a zabránit riziku rozšíření požáru.
5. Tato omezení se nevztahují na spalování dřeva, dřevěného uhlí a plyných paliv určených k tomu výrobcem při zahradním grilování.

Prosím všechny obyvatele, buďme k sobě ohleduplní a neobtěžujme se navzájem více, než je to nezbytně nutné.

Dana Šmídová

Hody dle zápisů v našich kronikách:

A jak to probíhalo o hodech v Kobylnicích před 60 ti léty? Tedy v roce 1951.
V kronice obce Kobylnice – II. díl. v zápisu z roku 1951 k tradičním hodům, pan kronikář Alois Klaška uvádí následující:

4. 8. 1951 měli schůzku u Rybníkářů č. 81 a nechali se fotografovat v krojích stárků 4 dvojice občanů, kteří před 60 léty, to je v roce **1891 byli zvoleni za stárky.**

Byli to jmenovitě:

- 1. Karel Král se sestrou Marií**
- 2. Hubert Rybníkář se sestrou Reginou**
- 3. Jan Novák se sestrou Marií**
- 4. Vilém Špondr se sestrou Josefku**

Z rodinného archivu manželů Libuše a Františka Rybníkářových přikládáme historickou fotografii uvedených stárků.

5. 8. 1951 uspořádal Sokol tradiční hodovou veselici a to v sobotu večer a v neděli odpoledne i večer pod májí na vyletišti. Tak jako každý rok se hody vydařily a Sokol měl z těchto hodů **34.479 Kčs čistého zisku.**

A jak to probíhalo o hodech v Kobylnicích před 30ti léty? Tedy v roce 1981.
V zápise kroniky III. dílu z roku 1981 uvádí kronikář pan Adolf Palásek následující:

Stalo se již tradicí, že druhá srpnová neděle patří tradičním Kobylnickým hodům. Ne jinak tomu bylo i v letošním roce. V sobotu 8. srpna 1981 v parku před sokolovnou se uskutečnila předhodová zábava a v neděli 9. srpna odpoledne i večer rovněž před sokolovnou za doprovodu oblíbené „Sobůlanky“ probíhaly tradiční hody. Odpoledne počasí hodovníkům přálo, večer se rozpršelo a tak se hody přestěhovaly do sokolovny.

K hodům patří stárce a stárky a ty letošní probíhaly pod taktovkou těchto párů:

1. Beneš Petr, Vičarová Lenka
2. Král Jiří, Radauscherová Dagmar
3. Beneš Jaroslav, Burianová Radka
4. Svoboda Jiří, Ščudlová Zdeňka
5. Hloušek Miroslav, Klašková Eva
6. Chlup Jaroslav, Budíková Věra
7. Krejčí Luděk, Rybníkářová Ivana
8. Klaška Pavel, Jarmová Marie
9. Smetana Václav, Vykoupilová Dana
10. Chudáček Miroslav, Ládiová Radka
11. Chovanec Aleš, Švandová Libuše
12. Klaška Vlastimil, Štefišová Helena

Vše je přesně ocitováno ze zápisů našich kronik. Lidská paměť není tak dokonalá, abychom si vše v ní uchovali. Proto jsme vděční našim kronikářům,

kteří v písemné podobě zanechali tyto zápisy pro nás i všechny další, kteří přijdou po nás. Patří jim za to uznání.

Na závěr poznámka k letošním hodům 2011:

Tradice hodů se udržuje každým rokem. Je velmi chvályhodné, že se naše mládež s nadšením pouští do stárkování. Všichni občané tuto aktivitu vítají a samozřejmě Vám fandí. Děkujeme naší mladé generaci za to, že se u nás dodržují staré tradice a že máme vždy možnost shlédnout krásu našich krojů. Věříme, že se nadšení a zájem bude udržovat i po další léta. Rozhodně se všichni budeme těšit na příští krojovaný průvod.

Přesto mám pro letošní nedělní hodové odpoledne jednu výtku. Většina našich občanů čekala na krojovaný průvod a ten se neuskutečnil. Bylo zřejmé, že povětrnostní podmínky nejsou nejlepší. Pokud by průvod skutečně vyšel v 15 hodin, tak jak bylo v programu uvedeno, pak by všichni měli možnost Vás vidět. V 15:45 hodin se začalo schylovat k dešti a opravdu se rozpršelo. Tak pro příště bude stačit, když se dodrží časový harmonogram.

Zdenka Karmazínová

HODY 2011

Letos, jako každoročně po ostatcích, se začalo přemýšlet, kdo bude hlavní stárka na hody 2011. Vzhledem k tomu, že jsem už na ostatky dělala hlavní stárku, tak to letos padlo na mě. Ze začátku jsem měla velké obavy, jak to budu zvládat, ale všichni mi moc rádi napomáhali, hlavně můj stárek Pavel Štěpánek a loňská hlavní stárka Veronika Floriánová. I když jsem jim už děkovala, tímto bych jim chtěla poděkovat ještě jednou. Hlavně za to, že když jsem v úterý před hody dostala angínu, nenechali mě ve štychu a snažili se mi maximálně ulehčit práci, abych mohla co nejvíce odpočívat. Naštěstí vše dobře dopadlo a já se, i díky nim, do hodů jakž takž vyzdravěla.

První schůze stárků na letošní hody proběhla již v půlce dubna 2011. Jako každoročně se sešli starší stárce, ale zavítali mezi nás i nové tváře, což nás velmi potěšilo. Domluvili jsme se, kdy se budeme scházet, kdo s kým půjde a kolik nás bude. Také jsme měli v plánu, že se naučíme Moravskou besedu a půlnoční překvapení. Nakonec během dalších schůzí z toho postupně sešlo a dohodli jsme se, že bude lepší, když naučíme nové stárky pořádně tancovat. Další schůze probíhaly v takovém duchu, že starší stárce hlavně učili nové pořádně tančit a zpívat. Zhruba měsíc před hody jsem nakoupila s hlavním stárkem krepové papíry a mašličky s drátky, abychom si mohli začít chystat ozdoby na nazdobení sálu a máje. Později stárky vyráběly mašličky na mašličkovou a na rozmarýny. Všichni stárce se domluvili na termínu, kdy se pojedou pro víno. Vyšlo to na pátek 29.července. Pomalu ale jistě se stárce začali domlouvat na shánění máje a chvojí

na věnec. Týden před hody jsme si říkali, jak nám to rychle uteklo a už jsme se začínali těšit na ten třídní maratón.

Byl pátek. Chudáci stárce museli vstávat už v půl páté ráno a museli jet do Mokré pro novou máju a chvojí. V čele s řidičem povozu Karlem Klaškou, který nám úspěšně máju dovezl, a Ladislavem Votápkem starším, který nám ji úspěšně skácel. Tímto bych Vám chtěla ještě jednou poděkovat za vaši ochotu a pomoc. V pátek měly stárky sraz už po poledni. Nejdříve navázaly mašle na rozmarýny, které se při zvaní dávají do domů, a potom nazdobily špici a věnec máje, které jim stárce mezitím připravili. Poté, co dorazil Ondra Beneš s jeřábem. Stárce s pomocí pana Votáčka připevnili špici a věnec na máju. Nakonec ji Ondra Beneš s pomocí jeřábu a stárků postavil. Když konečně mája stála, mohli jsme se odebrat domů k přípravě na večerní zábavu se skupinou Flash.

V sobotu ráno, jak již tradičně, stárky vstaly a přinesly pod máju snídani stárkům. Poté stárce šli domů připravit se na zvaní. Kolem poledne si dali sraz u hasičky a vyrazili. Na sobotní zábavu se nám letos velmi vydařilo počasí, takže probíhala v parku před Sokolovnou. Díky tomu přišla spousta návštěvníků a všichni se velmi dobře bavili. Na všechny návštěvníky čekala bohatá tombola. K tanci a poslechu hrála skupina Sabrinband. Myslím si, že sobotní zábavu můžu hodnotit za velmi zdařilou.

V neděli ráno opět stárky vstaly a donesly stárkům pod máji snídani, poté se odebraly domů. Vyzvedly si u mě květiny do vlasů i na kordule. Některé se šly nechat načesat k místním kadeřnicím, aby jim to v kroji slušelo. Po obědě se všichni stárce doma oblékli do krojů a ve 14,00 jsme se v plném počtu sešli na mši. Mše trvala asi 45 minut. Potom se všichni stárce odebrali i s kapelou na občerstvení k hlavní stárce. Vzhledem k tomu, že jsem slyšela negativní ohlasy na to, že se opět průvod zdržel, tak bych se všem lidem, kteří na nás docela dlouho čekali, chtěla omluvit. Ale není úplně snadné přesvědčit muzikanty, že je nejvyšší čas vyrazit. Po začátku průvodu jsme nejprve před naším domem zazpívali a zatančili. Další zastavení proběhlo na autobusové zastávce, bohužel dále průvod nepokračoval, protože nám to počasí neprálo. Ve čtyři hodiny průvod dorazil do sokolovny, kde s nástupem stárků začala odpolední zábava s hudebním doprovodem skupiny Hornobojani. Než si stárky odvedly svoje stárky na večeri, tak jsme se všichni společně vyfotili na hřišti.

Večerní zábava byla, stejně jako odpolední, v Sokolovně. Zahájena byla ve 20,30 nástupem stárků. Myslím, že se všichni hosté skvěle bavili, což mě velmi potěšilo a měla jsem s toho velmi dobrý pocit. Stejně jako v sobotu na ně čekala bohatá tombola.

Na letošních hodech se podíleli tito stárce:

Hlavní pár – Klaudie Bílá a Pavel Štěpánek, Monika Černá a Pavel Šťastný, Sabina Olahová a Vlastimil Knotek, Nikola Škvařilová a Antonín Nevařil, Mirka Veverková a Michal Ulbrich, Kristýna Staňová a Michal Bílý, Veronika Floriánová a Marek Irein, Andrea Knotková a Jakub Hrdlička, Jana Daňková a Vítek Barták, Lucie Mazalová a Jiří Zich, Katka a Tomáš Prusoví, Lucie Harciníková a Lukáš Chlup, poslední stárek – sklepník Ladislav Votápek. Tímto bych chtěla všem stárkům poděkovat za veškerou jejich ochotu a pomoc.

Na závěr bych ještě chtěla poděkovat TJ Sokol Kobylnice, Sboru dobrovolných hasičů Kobylnice, restauraci Za Kovárnou, sponzorům a všem, co se podíleli nebo se jen přišli s námi pobavit na letošní HODY 2011.

Klaudie Bílá, hlavní stárka

O kroužku Šikulka

V uplynulém školním roce chodilo do kroužku 10 děvčat z 1. až 6. třídy. Scházely jsme se už tradičně ve čtvrtek od 15 do 17 hodin. Děvčata si vyrobila papírové košíčky, věnečky a zvířátka z přírodnin, draky, kornoutky s andělíčky jako adventní kalendář, vánoční ozdoby, zvířátka z vařeček, drátkovaná srdíčka, potiskla si trička. Ukázky z naší dílny jste mohli vidět na výstavce k výročí školy.

V nadcházejícím školním roce se budeme opět setkávat a to vždy ve čtvrtek od 15 do 17 hodin v klubovně. Zveme všechny, ze kterých mají být **šikulky** do našeho kroužku.

Anna Šmídová

Bodamské jezero – kobylnický cyklovýlet 2011

Z deníku účastníka:

Tak již zítra je odjezd. Když jsem se dostal konečně domů, hodiny již ukazovaly šest. Proto prvně sundat kolo z držáku a rychle provést očistu z ročního prachu. V kbelíku již čeká napěněná lázeň. Celé kolo smetáčkem mydlím, záhyb za záhybem. Potom беру hadici, nastavuji ostrý proud a celé kolo sprchuji. Vyvážím ho na slunce v naději, že jej poslední paprsky zapadajícího slunce osuší. Než se tak stane, přináším mazací olej ve spreji. A pomalu, s důkladností mne vlastní, stříkám na každý kousek, který se má hýbat. Dokonce rozebírám brzdové a přehazovačkové bovdeny a snažím se je namazat. Ještě nahutit pneumatiky a konečně prohlašuji kolo za nachystané. Teď nachystat sebe. Proletím barákem, posbírám pár věcí. Ještě se vracím pro plavky. Přihodím stan a spacák a prohlašuji za hotovo. Vzhledem k tomu, že je již půlnoc, rozhoduji, že spát se nebude. Na půl hodinky to nemá smysl. Ještě jednou projdu věci. Vše skládám do auta a odjíždím na sraz. Vychází to téměř dokonale. Autobus zastavuje těsně po mně.

Nastalo hemžení. Jedni skládají tašky do boxů pod autobus. Druzí hledají výhodná místa v autobusu a zbytek nakládá kola do přívěsu. Je s podivem, že za půl hodiny chaos utichá a jsme připraveni k odjezdu. Asi to dělá ta praxe z minulých let.

Takže: Sbohem Brno! a již vyrazíme na 700 km dlouhou cestu na západ.

Po asi hodině jízdy autobus sjíždí z dálnice a zastavuje. První zastávka. Ale ne čurací. Vzdáváme poctu Alexandru Dubčekovi, přesněji řečeno jeho pomníčku postavenému pro vzpomínku na jeho tragický skon při autonehodě nedaleko odtud. Najíždíme zpět na dálnici, abychom po asi pěti kilometrech opět sjeli. Tentokrát již vystupujeme. Jsme u Melikany. Jo, jo! Kultovní zastávka při každé cestě na západ. Tentokrát jsem však porušil zvyk a nedal si misku naplněnou různými saláty. Netušil jsem totiž, že zde zastavíme a tak v kabele jsou nachystané řízky. Takže jen kafe na probuzení a zpět do autobusu. Prahu objíždíme po obchvatu, naštěstí je brzy ráno a tak zde není žádná havárka, která by nás zdržela. Rychle se přesouváme dál na západ. Míjíme Plzeň. A už je před námi Rozvadov. Konečně pořádná dálnice. Snad i zaspím. Zastávka před Mnichovem byla náročná. Již jsme chtěli nastupovat, když: „kde se vzali, tu se vzali“ – němečtí celníci a začali kontrolovat autobus. Zjistili, že nám chybí jeden papír a problém byl na světě. Po hodině telefonování - chvíli Němci na úřady, chvíli řidič domů - a zaplacení asi třiset eur, nás konečně pustili dál. Takže již žádné další zastávky a rychle do prvního záchytného tábora. Konečně kemp v Lindau. Ještě najít místa pro naše stany, ale dobrá věc se podařila a můžeme začít stavět.

Ráno nás přivítalo slunečními paprsky. Tak rychle ranní kávičku na probuzení. Obléci cyklooblečení, každý podle svého uvážení, a již opět sedíme v autobuse. Během cesty ještě rozdat vlaječky, prý, abychom se poznali. Asi po hodině cesty zastavujeme v městě Überlingen. Sundáváme kola z přívěsu a loučíme se s autobusem. Příští tři dny již musíme spoléhat jen na svá kola, své svaly a svoje odhodlání. Pro dnešek to máme do kempu pouhých 66 km. Takže: „Sbohem pane řidiči“ ... a vydáváme se hledat cyklostezku. Trošku zmatkujeme v historickém centru, kde se nesmí jezdit ani na kolech. Ale již opouštíme Überlingen a vyrazíme podél pobřeží Bodamského jezera směr Lindau. Po pravé ruce voda narážející na břeh a lákající svojí čistotou – „pojd“ se vykoupat“. Po levé ruce upravené vinice a všude klid a pohoda. Balzám na nervy.

V městě Meersburg mne zaujala budova s nápisem Staatsweingut Meersburg. Při mé neznalosti němčiny jsem si to pracovně přeložil jako Státní ochutnávkový úřad. A zase kolem samé upravené záhonky osázené květinami.

Po dalších pár kilometrech projíždíme město Fridrichshafen, ve kterém je muzeum Zeppelinu a každý den zde startuje Zeppelin na vyhlídkový let kolem jezera. Již máme půl cesty za sebou a tak slézáme z kol a jdeme se vykoupat. Voda je senzačně osvěžující. Ještě kousek něčeho do žaludku a hurá na další cestu. Konečně Lindau. Projíždíme si historické centrum. Nesmíme opomenout vjezd do přístavu. Na jedné straně maják, na druhé hlídá mohutný lev.

Ještě máme dobrou náladu. Netušíme, co nás čeká. Na pojmenování posledních 5 kilometrů se všichni shodli: Vrcholová premie. Převod zvaný vyprošťovák a pot se jen řine. Konečně kemp a v něm bazén. Nejúžasnější vynález pro dnešní den.

Ještě, že jsme se šli vykoupat odpoledne. Večer se přihnala bouřka. Byla tak prudká, že i stan místy „propršival“ a cákalo na nás. Naštěstí brzy přešla do mírného deštětku a po chvíli ustala úplně. Navíc nám to bylo jedno, hlavně, že ležíme.

Ráno máme bojové. Místo klidu ke kávičce rychle sesbírat věci a uklidit do stanu. Opět se na nás snáší déšť. Balíme provlhlé věci v těsném stanu a rychle je přenášíme do autobusu. Na sušení není čas. Za půl hodinky máme vyrážet. Světe div se, řidič autobusu má pravdu. Přesněji řečeno jeho maminka, která říkala: Ranní déšť, ženský pláč a psí kulhání nemá dlouhé trvání. Deset minut před odjezdem se vyjasnilo a sluníčko se na nás smálo. Vyrážíme. Dnes je nám hej. Včerejší vrcholovou prémii sjíždíme směrem dolů. Za chvíli jsme na okružní cyklostezce a pokračujeme v započatém směru. Ani jsme nepoznali, že jsme již v Rakousku. Najednou vjíždíme do Bregenzu. Vítá nás přístav s vyvázanými loděmi. Necháváme kola v přístavu a pěšky se vydáváme do města. Přicházíme k tržnici. Tomu se nedá odolat. Procházíme středem a pozorujeme stánky s rybami, s houbami, zeleninou. Odolnější jedinci prošli, slabší podlehli a utratili nějaké to euro.

Stoupáme do kopce směrem k historickému městu. Nacházíme zde typické hrázděné budovy. Cestou se zastavujeme v kostele zajímavém už jen svojí mohutností. Má docela jednoduchou výzdobu. Ale jak se říká, v jednoduchosti je krása.

Vracíme se pro kola a pokračujeme dál. Ne však daleko. Po pár zatáčkách vjíždíme do divadla. Doslova. Kola opíráme o hlediště a jdeme si sednout na místa. Celé divadlo je pod širou oblohou. Jevišťe je na pontonech nad hladinou. Nachystané kulisy vyrůstají z vody. Vzhledem k tomu, že to vypadá, že se představení nedočkáme, nasedáme opět na kola a vyrážíme za dalším dobrodružstvím. Potkáváme krásný dřevěný most krytý střechou. Mylně se domníváme, že jde o hranice a tak foťáky jen cvakají. Před námi je však větší lákadlo – čekající autobus a v něm vychlazený iontový nápoj zvaný pivo. To byste nevěřili, jak rázem rychlost přesunu stoupá. A to už vidíme autobus, odhazujeme kola a vrháme se na lednici. Piva jen syčí ve vyprahlých hrdlech. Po nějaké době však zjišťujeme, že ne všichni byli tak žízňiví. Byli mezi námi i tací jedinci, kteří raději volili zajiždku a bloudění, než aby dali najevo, že je teplo zmáhá. Posilnění sedáme opět na sedadla svých kol a vydáváme se vpřed. Tentokrát opravdu na státní hranici. Netrvá dlouho a přejíždíme do Švýcarska. Švýcarsko nás vítá snad ještě větším teplem. Proto již dále neodoláváme a nedaleko Starého Rýna slézáme z kol, vyměňujeme dres kolový za dres plavací a hurá do vody. Cyklostezky kolem jezera mají své nesporné výhody. Obzvláště ve dnech, kdy se sluníčko rozhodne poslouchat kalendář ukazující, že je léto. Během koupání studujeme letadla startující z letiště, jehož rozjezdová dráha končí pár metrů od nás. Tak ještě jednou do vody se ochladit a zpět na kola. Přijíždíme do Rorschachu. Zde máme trochu potíže. Cyklostezka se totiž zákeřně ztrácí na staveništi a tak se nemůžeme rozhodnout, zda jet po nádražním perónu nebo

středem staveniště. Nakonec polovina jede po perónu a polovina staveništěm. Kdo jel správně, jsme nezjistili, protože lidé z okolí pokřikovali na obě skupiny. Ještě, že jsme nerozuměli. Rorschach se nám však odměnil i kulturním zážitkem. Na místní pláži totiž probíhal festival pískových soch. A vzhledem k blížícímu se večeru většina umělců již svá díla dokončovala a tak jsme si mohli prohlédnout výsledek celodenní práce. A že zde byly i podivné výtvary. A znovu do pedálů. To nás již vítá Arbon. Cíl dnešní etapy. Dnes naštěstí žádné překvapení na závěr. Oproti megakempu v Lindau je zde téměř komorní prostředí. Místo bazénu voda jezera. Klid jen trochu ruší železnice v těsné blízkosti kempu. Naštěstí však to není železnice česká a tak u projíždějících vlaků je slyšet více svištění větru než dunění kol po kolejnicích. Večer si jdeme sednout na břeh jezera. Pozorujíce hvězdnou oblohu, upoutá náš zrak stoupající svítící bod. Nejdříve myslíme, že se jedná o lampión štěstí (nebo někdo říká splněných přání), ale když jej za chvíli následuje celé „procesí“ usuzujeme, že je to spíše dekorace k představení v divadle v Bregenzu. Ať je to jak chce, vykouzilo to nádhernou romantiku večera.

Ráno nás budí slunce a jasná obloha. Než se nasnídáme, každý se snaží trochu osušit stan. Ale není mnoho času a tak nakonec balíme i mokré. Vše sbalit a naskládat do autobusu. Před námi je poslední úsek naplánované trasy a na trase Kostnice. Po pár kilometrech však zjišťujeme, že nejen ujetými kilometry živ je člověk a že chybí ranní vzpruha. Proto opouštíme cyklostezku a usazujeme se na zahrádce restaurace ve stínu stromů na kafe. Dobrou náladu posiluje i pohled přes jezero na druhý břeh, kudy jsme jeli předevčírem. Posilnění na duchu i na těle stoupáme opět do pedálů. Hranice Švýcarska se blíží a v kapse zůstalo několik franků. Proto ještě jedna zastávka v občerstvovně, poslední franky jsou pryč a již můžeme s klidem překročit hranice. A již nás vítá Konstanz – Kostnice. Ukazuje se v tom nejlepším světle a vystavuje na obdiv své nejkrásnější pohledy. Přijíždíme do přístavu, kde opět necháváme kola a pěšky se vydáváme na obhlídku města. Míříme k Münsteru. Cestou míváme úžasné zákoutí, která skrývají stavby neuvěřitelných vzhledů. Jednou je to kašna se zajičky chrlícími vodu, jindy malovaný dům, ač starobylý, přec hýřící pestrostí barev. Münster nás vítá přívětivým chládkem. Jaká úleva proti výhni rozpálené dlažby. Ale to již nás pohlcuje stavba. Nádhra. Jiné slovo snad nevystihuje krásu výzdoby. Procházíme se po dlažbě, která pamatuje již nějaké století a dýchá na nás klid a rozvaha věků. Na někoho ale dýchla asi málo, protože dostal nápad: Podíváme se na věž! Asi se mu postesklo po vrcholové prémii z prvního dne. Čekalo nás totiž 193 schodů, po kterých se vystoupalo do výšky 52 m nad terén. Malý zádrhel byl v tom, že schody musel člověk zdolat v jednom zátahu, pokud nechtěl zdržovat. Neustále se totiž někdo trousil nahoru a dolů. Že si ti lidé nedají pokoj, ani tolik schodů je neodradí. Odměna byla však dokonalá. Rozhled nejen na celou Kostnici a její okolí, ale i na „nekonečnou“ hladinu jezera posetou bílými tečkami plachet, ženoucími lodě po hřebtech vln za dobrodružstvím neznámých dálek. Opouštíme Münster a vydáváme se přes město navštívit místo, kde žil Jan Hus před svojí smrtí. Jednu zastávku však udělat musíme. Nejde minout

čokoládovnu a nevstoupit do ní. Čokoláda voní na celou ulici a tím nás dostala. Takové množství čokolády!! To jsou bonboniéry, to je balená čokoláda, je tu však i čokoláda nalitá na plech a ztuhlá do plátů, z kterých vám ulomí, na kolik se cítíte. Čokoláda, samá čokoláda! Různé příchuti, každá jiná. A již ale hledíme na Husův dům stojící v těsné blízkosti starobylé brány. Vítáme se s paní, která tu hlídá. A vítáme se česky. Vždyť dům patří Čechům. Při prohlídce se seznamujeme s historickými fakty, která, jak zjišťujeme, ne vždy byly u nás přesně interpretována. Poslední sbohem Husovi a již rychle zpět na nábřeží. Vyrážíme zdolat posledních pár kilometrů. Přes dálnici se dostáváme pomocí mostu, u něhož schody nahradila spirálovitě stočená cesta. Senzační vynález pro cyklisty. Ale příliš to nekomentujeme a spěcháme dál. Vždyť nás ještě čeká Reichenau. Ostrov nazývaný ostrov zeleniny. Pěstování zeleniny zde dokázali pozvednout na úroveň okrasné zahrady. Lány jsou osázené například tři řádky zeleného salátu, následují tři řádky červeného salátu, pokračuje opět zelený kozlíček. Barevné variace doplňuje vůně fenyklu, jehož sklizeň právě probíhá. Vyjíždíme na nejvyšší místo ostrova a hledáme na protějším břehu, kde asi stojí autobus. Ještě taková dálka!! Ale stejně si neodpustíme návštěvu místního kláštera. Poslední nákup v místním obchodě a již vidina cíle s autobusem. Konečně se dočkáváme. Autobus je zde. Slézáme z kol. Ještě jednou vyměňujeme cykloresy za plavky a jdeme spláchnout prach a pot do vod jezera, které nám dělalo společnost v minulých třech dnech. Naložit kola, poslední jídlo před odjezdem. A opět sbohem, tentokrát Bodamské jezero a opět 700 km, tentokrát opačným směrem, směrem na východ, směrem domů.

Tak máme během tří dní za sebou 184 km v sedle, projeté tři státy Evropy, spoustu fotek a hlavně zážitek, na který budeme vzpomínat celý rok a díky němuž se budeme již těšit na příští rok na další zájezd.

Rudolf Staněk, účastník zájezdu

CESTOPISNÝ SERIÁL - MĚSTA SVĚTA:

SINGAPORE

Singapur založil v roce 1819 Sir Thomas Stamford Raffles (přírodovědec a obchodník) z Britské východoindické společnosti. V roce 1867 se stal britskou korunní kolonií a byl jí do doby vyhlášení nezávislé republiky v roce 1965. Singapur patří mezi nejvyspělejší ekonomiky světa. Je finančním, obchodním a dopravním centrem světového významu a je považován za zemi s vůbec nevyšší kvalitou života na planetě. Druhý největší přístav na světě je velice strategické místo a letiště Changi je důležitý letecký uzel mezi Evropou, Asií a Austrálií. Toto město leží na ostrově, který je oddělen úzkým průlivem od malajského poloostrova. Klima je tropické a po celý rok stálé. Mluví se čtyřmi úředními jazyky: čínsky, anglicky, malajsky a tamilsky. Dnes je tento městský stát přezdíván tygrem jihovýchodní Asie, ačkoliv český překlad zní: lví město. Symbol lva Merlina má také ve svém znaku.

Singapur, jako jedno z nejmodernějších měst na světě, dnes láká návštěvníky neskutečnou architekturou včetně mnoha mrakodrapů, neuvěřitelnou čistotou v ulicích a především svým multikulturním složením.

Procházkou městem můžeme začít na místě s nejhušším výskytem mrakodrapů, které naleznete v obchodní čtvrti CBD poblíž zálivu Marina Bay. Příjemný odpočinek nabízí tzv. „Singapurská Stodolní“ na jihozápadní straně tohoto zálivu, kde můžete ochutnat místní výborné „Tiger Beer“ s výběrem mořských specialit, na které stačí ukázat prstem v obrovských akváriích. V nedaleké čtvrti Riverside naleznete ta nejznámější muzea a divadla. Novou expozici nabízí např. Národní muzeum, kde se dozvíte vše o tomto městě moderně pojatou a nenáročnou prohlídkovou formou. Za zmínku stojí výhled z některého z mrakodrapů, např. ze 70-tého patra budovy Swissotel. Časově neomezená možnost posedět a občerstvit se u výhledu na město vybízí posečkat až do setmění a vychutnat si pohled také na bohatě osvětlené noční velkoměsto. Pro nákupčtivé návštěvníky slouží ulice Orchard a její okolí, kde čeká mnoho obchodů na kilometrech ulic. Samozřejmostí jsou také velká obchodní centra, kam nemusíte využít městskou dopravu, ale můžete se sem dopravit např. kabinkovou lanovkou, kterou známe z horských středisek. Zajímavostí, jako např. fotbalové hřiště na moři, nejvyšší vyhlídkové tzv. ruské kolo na světě „Singapore Flyer“, nádherná botanická zahrada, ZOO aj., je mnoho. Parků ve městě naleznete více než 30 a 4 přírodní rezervace i s deštým pralesem. Mramorem vykládané veřejné toalety už Vás potě ani nepřekvapí.

Nelze nezmínit ostrov zábavy Sentosa nejen pro děti. Po zakoupení balíčku s výběrem atrakcí vás přesune visutý vlak nebo lanovka na blízký ostrov plný zábavy. Rozhodně stojí za návštěvu 4D kino, některá z vyhlídek, Akvárium s delfíním představením, Marlin aj., což Vám zabere skoro celý den. Pokud však hodláte navštívit nově zřízený Hollywood – Universal Studios, jeden den bude rozhodně málo.

Co Vás ale zaujme nejvíce, je prolínání staré čínské a indické čtvrti s moderní architekturou. Nejen že můžete svéráznými uličkami dojít k stoletým buddhistickým a hinduistickým chrámům, které stojí za nahlédnutí, ale hlavně ochutnat z jednotlivých kultur. A rozhodně ochutnat co nejvíce z místního jídelníčku. Vynikající čínskou polévku či kachnu v medové omáčce, samozřejmě v miskách a k ní hůlky. Indickou směs podávanou na banánovém listu bez příboru i hůlek, prostě se jí pravou rukou. Nevynechat mořské plody a to především krevety a kraby. Čerstvé šňávy např. cukrotřtinovo-mango-banánovou. Pečený banán a spousty dalších dobrot.

Kvalitně propracovaný a především jednotný městský dopravní systém, který v Asijských velkoměstech není samozřejmostí, nabízí metro (SMRT) s chytrým systémem návratných karet, bus a taxi. Doporučuji zakoupit zvýhodněnou vícedenní jízdenku, ke které obdržíte slevové kupóny pro vybrané turistické zajímavosti. Pozor na davy obyvatelů, kteří jezdí výhradně městskou dopravou. Pět miliónů lidí s druhou největší hustotou zalidnění na světě (hned za Monakem) se pozná na každém rohu. Běžně narazíte na lidi nejen všech barev pleti, ale také tak rozdílných vyznání, jako jsou buddhisté, muslimové, křesťané, hinduisté, sikové, taoisté a spousty dalších. Každý návštěvník ocení čistotu v ulicích, na kterou dohlíží nespočet kamerových

systémů, které jsou doplněny cedulemi o zákazu odhazování papírků, plivání na zem, pití na veřejnosti... a také o zákazu žvýkání žvýkaček (ty tady nekoupíte). V případě porušení Vás nemine velká pokuta, která je vyčíslená hned na výstražné ceduli pod jednotlivými symboly. Ubytování si zaručeně vyberete dle libosti z nabídky mnoha hotelů a hotýlků.

Návštěvu tohoto města je vhodné spojit s jinou cílovou destinací, neboť postačí 2-4 dny pro poznání toho nejzajímavějšího. Včas zjistíte možnosti tzv.stop-overu u vybraných leteckých společností, které do Singapurů létají, a můžete na pár dnů bez jakýchkoliv vízových povinností vystoupit na již zmiňovaném letišti Changi. Vyplníte pouze příletovou imigrační kartu, kde Vás na jedné straně mile vítají a na druhé hrozí smrtí za dovoz drog. No a na závěr při čekání na odlet ještě můžete strávit volný čas např. v letištních bazénech, v pralese, či v botanických zahradách na jednotlivých terminálech.

Petr Peško

PŘÍŠTÍ DÍL RÁDI VYBEREME Z VAŠICH PŘÍSPĚVKŮ

Co říká matrika?

K datu 31.12.2010 bylo v naší obci přihlášeno k trvalému pobytu 974 obyvatel, z toho 501 žen a 473 mužů.

V průběhu roku 2010 se 48 občanů přistěhovalo, 14 občanů se odstěhovalo, narodilo se 13 dětí a 7 našich spoluobčanů zemřelo.

Jaroslava Urbánková

Čas ovocných knedlíků:

Letošní rok je poměrně bohatý na úrodu různých druhů ovoce. Nabízíme Vám několik receptů, jak lze využívat ovoce na přípravu knedlíků v našich domácnostech. Jaké těsto si na ovocné knedlíky připravíme, záleží na rodinné tradici a chuti, ale i na tom, ze kterého ovoce knedlíky právě připravujeme. Je dobře, když těsta střídáme, abychom dosáhli i v přípravě ovocných knedlíků větší pestrosti.

Spařené těsto:

250 g hrubé mouky, 50 g tuku, 30 g cukru, trochu soli, 2 vajíčka, ¼ l mléka

Postup: Mouku prosejeme do mísy, přidáme trochu soli a spaříme ji vroucím mlékem. Umícháme na hustou kaši. Tuk třeme s vejci a cukrem do pěny a po částech přidáváme moučnou kaši, až zaděláme tužší, ale vláčné těsto. Na pomoučeném vále rozdělíme těsto na kousky a obalujeme do něho ovoce, nejlépe meruňky nebo švestky. Uvařené knedlíky sypeme tvarohem nebo mákem a pokropíme rozpuštěným máslem.

Odpalované těsto:

250 g hrubé mouky, 50 g tuku, ¼ l mléka, trochu soli, 3 žloutky

Postup: V mléce rozpustíme tuk a sůl a přivedeme do varu. Za stálého míchání vsypeme mouku. Stáhneme z plotny, dobře promícháme a vrátíme znovu na plotnu a intenzivně mícháme, až se těsto propaří. Těsto necháme vychladnout a postupně do něj zašleháme jeden žloutek, po druhém. Na pomoučeném vále tvoříme z děleného

těsta knedlíky, plníme ovocem a vaříme asi 6 minut. Uvařené sypeme tvarohem nebo mákem, případně opraženou strouhankou.

Těsto kypřené tvarohem a brambory:

200 g tvarohu, 200 g vařených studených nastrouhaných brambor, 140 g hrubé mouky (možno smíchat s trochou krupice), 1 vajíčko, trochu soli, ovoce

Postup: Ze surovin vypracujeme hustší těsto. Vyválíme je a rozkrájíme na čtverečky, které naplníme ovocem. Vaříme je 5–7 minut a sypeme tvarohem, mákem, perníkem nebo strouhankou a pokropíme rozpuštěným máslem.

Tvarohové těsto:

250 g měkkého tvarohu, 250 g hrubé mouky, 1-2 vajíčka, trochu soli, 30 g tuku, 30 g cukru, asi 5 lžic mléka (podle hustoty tvarohu)

Postup: V míse třeme vejce, tuk, cukr a postupně přidáme tvaroh, mléko sůl a mouku. Vypracujeme vláčné těsto, které rozdělíme na kousky a naplníme ovocem. Knedlíky vaříme 6-8 minut a sypeme mákem nebo tvarohem a mastíme rozpuštěným máslem.

Kynuté těsto:

½ kg hrubé mouky, ¼ l mléka, 15 g droždí, 10 g cukru, 1 vajíčko, lžička soli

Postup: Mouku prosejeme do mísy, přilijeme droždí vykynuté v mléce a ostatní suroviny a vypracujeme tuhé těsto, které necháme vykynout. Pak na pomoučeném vále vykrajujeme lžící kousky, které roztlačíme na placičky a naplníme buď čerstvým ovocem, nebo různými povidly. Vaříme je přikryté 5 minut, potom je obrátíme a nepřikryté dováříme dalších 5 minut. Pokud jsou knedlíky malé, tak zkrátíme dobu vaření. Vyjmeme z vody a lehce každý knedlík vidličkou natrháme, aby z nich vyšla pára a nesrazily se. Sypeme nastrouhaným tvarohem, perníkem, mákem nebo osmaženou strouhankou. Vždy mastíme máslem.

Bramborové těsto:

½ kg nastrouhaných studených vařených brambor (nejlépe uvařených z předcházejícího dne), 150 g hrubé mouky, 20 g krupice, 1 vajíčko, trochu soli

Postup: Z uvedených surovin vypracujeme těsto. Těsto rozdělíme na kousky a naplníme každý kousek těsta zralou švestkou. Vaříme asi 5-6 minut a sypeme nejčastěji mákem s cukrem.

Na závěr ještě jednu sladkou tečku. **KRUPICOVÝ NÁKYP:**

½ l mléka, krupice, cukr, trochu soli. Uvaříme hustou kaši a necháme ji vychladnout.

Postup: 100 g másla, 100 g mletého cukru, citronovou kůru a 3 žloutky třeme a po kouskách přidáváme krupicovou kaši a nakonec přidáme sníh z 3 bílků. Vymažeme dortovou nebo bábovkovou formu nebo remosku máslem a vysypeme strouhankou. Do ní vložíme vrstvu krupičné kaše, na to meruňky nebo jiné kompotované ovoce a opět vrstvu krupice. Zapečeme do růžova při teplotě 150°C přibližně 45 minut. Můžeme konzumovat v teplém nebo studeném stavu. Také lze porce nákypu přizdobit šlehačkou, nebo strouhanou čokoládou.

Zdenka Karmazínová

SUDOKU

Tímto se všem luštitelům omlouvám za to, že jsem včas neodhalila redakčního šotka, který špatně přepsal sudoku z minulého čísla. I přesto nám jeden luštitel poslal vyluštění s opravou nesprávně doplněné číslice. Panu Ladislavu Staňovi staršímu blahopřejeme a posíláme malý dárek.

Dana Šmídová

KLUB MAMINEK

Klub maminek se schází vždy v úterý od 15,30 v klubovně ve dvoře za knihovnou.

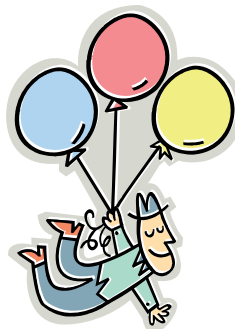
PROGRAM KLUBU MAMINEK

ZÁŘÍ

- výroba tvarovacího balonku
- sluníčko z papírového tácku
- tvoření z pískové hmoty
- drak z nafukovacího balonku

ŘÍJEN

- papírové akvárium
- pohyblivé myšky z oříšků
- malování na textil
- záložka do knížek

LISTOPAD

- lampiony
- papírová kočička, pesek (jiné zvířátko)
- provlékací obrázky s ubrouskovou technikou
- sněhuláci pomocí prstových barev
- stojánek na dopisy nebo ubrousků

PROSINEC

- hvězdička ze slupovacích barev
- sněhulák z ponožek
- stromeček ze dřívěk

Zveme všechny děti i jejich maminky nebo tatínky k účasti na našich schůzkách.

Anežka Pospíšilová za Klub maminek

Dětem pro zábavu a rozptýlení

Foukej, foukej větríčku

Foukej, foukej, větríčku,
shoď mi jednu hruštičku.
Shoď mi jednu nebo dvě,
budou sladké obě dvě.

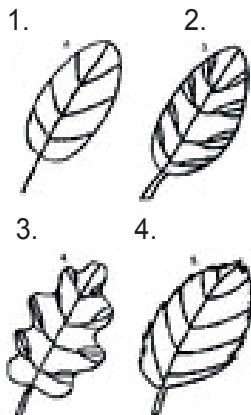
Připomněte si, jak jste šli 1. :
do školy, a vymalujte obrázek:

Kdopak pozná,
co plete na zimu
princezna?

Vymalujte listy a určete,
ze kterých stromů spadly

SPORTOVNÍ AKTIVITY POŘÁDANÉ OBCÍ KOBYLNICE VE ŠKOLNÍM ROCE 2011/2012

CVIČENÍ MAMINEK S DĚTMI do 3 let

Cvičení bude probíhat v úterý v 9,15 hod. v sále sokolovny v Kobylnicích. S sebou je nutné mít sportovní oblečení, přezůvky pro rodiče i děti, pití a podložku na cvičení.

Cena je 200 Kč/pololetí nebo 400 Kč/do konce června. Cvičení povede Šárka Valášková.

CVIČENÍ PRO ŽENY

Cvičení bude probíhat každé úterý od 18,45 hod v sále sokolovny, cvičení povede paní Dvořáčková. S sebou je nutné mít přezůvky, pití a podložku na cvičení. Cena je 500 Kč/od října do konce května.

BŘIŠNÍ TANCE

Břišní tance budou probíhat každou středu od 19,00 hod. v sále sokolovny, cvičení povede Eva Benešová. Břišní tanec je pro všechny ženy a dívky, nehledě na věk, postavu nebo pohybové nadání. Budete se učit základní prvky i různé styly.

S sebou na hodinu: jakékoliv tričko, pohodlné kalhoty nebo sukni, boty nejlépe měkké balerínky, cvičky nebo jen i teplé ponožky, jakýkoliv šátek na zavázání okolo pasu. Cena je 500 Kč/do konce června.

TENIS

Tenisový kroužek pro děti od 8 do 15 let bude probíhat každou středu od 16.30 – 17.30 a 17.30 – 18.30hod. První schůzka je 7. září 2011 na víceúčelovém hřišti. Cena je 1000,- Kč/do konce června. Kroužek povede Petr Peško. V měsíci září proběhne zdarma příprava a výběr vhodných adeptů. Pro nejlepší je dohodnuto hostování na turnajích pod hlavičkou TK Šlapanice.

Platby se vybírají do konce října v úředních hodinách na OÚ.

Obec Kobylnice zve všechny děti od 6 - 9 let do kroužku

MÍČOVÝCH HER

Kroužek bude každý **pátek od 16,30 – 17,15 hod.** v sále sokolovny v

Kobylnicích,

začínáme již 16.9.2011,

s sebou je nutné mít přezůvky.

Cena 400 Kč, platba bude probíhat až po zjištění zájmu o kroužek, míčové hry povede Jana Fišerová Drlíková.

Komise pro děti a mládež při Radě obce Kobylnice Vás srdečně zve na

DÝŇODRAKIÁDU,

která se uskuteční 1.10.2011 od 15,00 hodin
na Výletišti a poli u fotbalového hřiště.

Soutěžní dýně je třeba přinést **do 15,30 hod.**

Soutěžní dýně budou opět rozdělené do dvou kategorií a to
na dýně rodinné a na dýně, které si děti vyrobily samy.

V době hodnocení soutěžních dýní proběhne

společné pouštění draků a výroba podzimní dekorace.

V případě deště se akce ruší.

Program:

15,00 - 15,30 registrace soutěžních dýní

15,45 - 17,00 hodnocení soutěžních dýní komisí složenou z
přítomných dospělých,

společné pouštění draků a

výroba podzimní dekorace

17,30 vyhlášení výsledků o „nej“ dýni

Komise pro děti a mládež při Radě obce Kobylnice pořádá

SVĚTLUŠKOVÝ PRŮVOD na vítání Martina

sraz na konci ulice Sokolnické

10. 11. 2011 v 18,00 hod.

Zveme nejen děti, ale i rodiče a prarodiče.

Na konci cesty čeká na děti malá odměna a překvapení, všechny teplý
čaj a dospělí něco malého na zahřátí. Rozsvícené lampiony si vezměte
s sebou.

Kulturní komise při Radě obce Kobylnice pořádá
BABSKÉ HODY,
které se uskuteční 12. 11. 2011, v sále sokolovny v Kobylnicích.
Zahájení ve 20 hod., k tanci a poslechu hraje skupina Sabrinband.
Informace o volných místech u paní Jany Poláčkové, Na Návsi 59.
Srdečně zvou stárky.

Komise pro děti a mládež uspořádá dne
27. 11. 2011 odpoledne
zdobení adventního věnce a zahájení adventu.
Podrobnosti budou zveřejněny na plakátcích, na
webových stránkách obce i v hlášení.

Kulturní komise zve všechny děti i
rodiče na **Mikulášský rej,**
který se bude konat
v sobotu 10. prosince 2011
odpoledne v sokolovně.

Po skončení odejdeme společně

k obecní lípě a bude následovat
Rozsvěcení vánočního stromu.
Bližší informace budou zveřejněny
na plakátcích, na webu, v obecním
rozhlase.

Tradiční Turnaj v nohejbale trojic o putovní pohár pořádá
TJ Sokol Kobylnice v sobotu 17. prosince 2011 od 8,00
hodin v sokolovně.
Srdečně zveme všechny účastníky i diváky.

Sběr železného šrotu provedou hasiči ještě letos na podzim. Přesný termín bude oznámen rozhlasem na webu i v kabelové televizi. Vynášejte, prosím, odpad před domy až v sobotu ráno, aby nedocházelo k jeho zcizování. Těžké věci pomohou hasiči vynést z domu při sběru.

Děkují hasiči

van Gansewinkel MOBILNÍ SVOZ ODPADU

12. listopadu 2011

proběhne na níže uvedeném stanovišti pravidelný mobilní svoz odpadu.

odpad	od	do	obec	Stanoviště
objemný	9,00	12,00	Kobylnice	Parkoviště u víceúčelového hřiště
nebezpečný	9,00	12,00	Kobylnice	Parkoviště u víceúčelového hřiště

VELKOOBJEMOVÝ ODPAD - v rámci sběru objemného odpadu je možno odevzdat:

rozměrné odpady z domácností - jako koberce, starý nábytek atd.

Do kontejneru nepatří !!! stavební odpady a odpady ze zahrad !!!

NEBEZPEČNÝ ODPAD - v rámci sběru nebezpečného odpadu je možno odevzdat:

Oleje, brzdové kapaliny, barvy, ředidla a jiné chemikálie, včetně znečištěných obalů z těchto odpadů, dále akumulátory, monočláanky, hnojiva, čistící prostředky a léky

ZPĚTNÝ ODBĚR - v rámci zpětného odběru je možno odevzdat:

Velké domácí spotřebiče: ledničky, mrazáky...atd.

Malé domácí spotřebiče: mixéry, žehličky, fény...atd.

Spotřebitelská zařízení: televizory a veškerá spotřební elektronika (videa, rádia..atd.)

Zařízení informačních technologií: monitory, počítače a jejich příslušenství, telefony..atd.

Elektrické a elektronické nástroje: vrtačky, brusky, šicí stroje... atd.

Osvětlovací zařízení: zářivky, výbojky... atd.

UPOZORNĚNÍ:

Od začátku září změnila svozová firma den, kdy vyváží odpad. Takže napříště bude odpad odvážen **vždy v pátek sudého týdne**. To znamená v nejbližší době **23. září, 7. října, 21. října ...**

Občanské sdružení Diakonie Broumov je nezisková organizace, která poskytuje sociální služby pro občany z okraje společnosti – materiální pomoc sociálně potřebným, azylové ubytování i pracovní příležitost.

Více na [www: diakoniebroumov.org](http://www.diakoniebroumov.org)

VYHLAŠUJE SBÍRKU POUŽITÉHO OŠACENÍ

- Letního a zimního oblečení /dámské, pánské,dětské/
- Lůžkovin, prostěradel, ručníků, utěrek, záclon,
- Látky (minimálně 1m², prosíme, nedávejte nám odřezky a zbytky látek)
- Domácí potřeby-nádobí bílé i černé, skleničky- vše nepoškozené
- Vatované příkrývky, polštáře a deky
- Obuv – veškerou nepoškozenou
- Hračky – nepoškozené a kompletní

VĚCI, KTERÉ VZÍT NEMŮŽEME:

- *ledničky, televize, počítače a jinou elektroniku, matrace, koberce – z ekologických důvodů*
- *nábytek, jízdní kola a dětské kočárky - ty se transportem znehodnotí*
- *znečištěný a vlhký textil*

Sbírka se uskuteční :

dne: **10.října 2011**

čas: **7:30 – 17:00 hod.**

místo: **obecní úřad**

Věci prosíme zabalené do igelitových pytlů či krabic,
aby se nepoškodily transportem

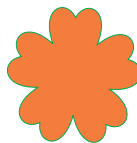
Děkujeme za Vaši pomoc.

***Blíží informace Vám rádi sdělíme:
tel. : 224 316 800, 224 317 203***

SLUŽBY PRO VÁS

V KOBYLNICÍCH

DEDRA.CZ

STUDIO ŠÁRKA

MANIKÚRA, PEDIKÚRA, NEHTOVÁ MODELÁŽ,
PARAFÍN, DÁRKOVÉ POUKÁZKY

ŠÁRKA VALÁŠKOVÁ, U SPLAVU 299, KOBYLNICHE, TEL 603793378

WWW.STUDIOSARKA.WEBNODE.CZ

KADEŘNICTVÍ MARCELA

PÁNSKÉ - DÁMSKÉ - DĚTSKÉ NA OBJEDNÁNÍ TEL: 732 204 786

EVA VALENTOVÁ - PRATECKÁ 333, KOBYLNICHE TEL. 776 811 259

WWW.KREJCOVSTVIEVA.CZ

KREJČOVSTVÍ EVA

ZAKÁZKOVÉ KREJČOVSTVÍ - VÝROBA DÁMSKÉHO,
PÁNSKÉHO A DĚTSKÉHO OŠACENÍ
MOŽNOSTI VÝBĚRU MATERIÁLU ZE VZORNÍKU
OPRAVY A ÚPRAVY ODĚVŮ

ZKRACOVÁNÍ DĚLEK - ZŮŽOVÁNÍ ODĚVŮ - VÝMĚNA ZIPŮ A PODŠÍVEK

CUKRÁŘSTVÍ PETRA

DOMÁCÍ VÝROBA CUKROVÍ, ZÁKUSKŮ, DORTŮ

PETRA FOJTÍKOVÁ TEL: 739 465 235

RELAXAČNÍ
REFLEXOLOGIE PLOSKY NOHY
ANTICELULITIDOVÁ

MASÁŽE MARIE

MARIE SPÁČILOVÁ TEL: 739 395 867

VODA - TOPENÍ

provádíme veškeré
instalátérské a topenářské práce

firma: Jiří Ševčík tel. 777 157 865

www.vodatopeni.webnode.cz

KOSEMO

KOTLE - SERVIS - MONTÁŽE

- čištění plynových kotlů
- servis plynových kotlů
- montáž plynových kotlů

Nezapomeňte na roční servisní prohlídku!

tel.: 513 034 322

gsm: 734 621 151 • e-mail: servis@kosemo.cz • www.kosemo.cz

INZERÁT – Prodej RD v Bošovicích

Jedná se o zrekonstruovaný jako novostavba s menšími dokončovacími pracemi Bošovice, patrový, krajový i pro 2rodiny k bydlení, v patře 3 pokoje a menší hala s odpočinkovým koutem, dále přízemí 2+1 lze i jako větší 1+1, koupelna, WC, nové omítky, podlahy parkety, beton, nové rozvody IS, kompletně nová střecha, zateplení, nová fasáda, nová okna, jsou i hosp. místnosti a sklep, vjezd s možn. vybudování park. stání nebo garáže, zahrada 100m od domu na pěkném místě, cena 3,7mil.Kč k jednání, výrazná sleva, telefon 728 140 655.

Protože nám zbylo kousek místa, zkusíme SUDOKU na pošádlení „šotka“. Není soutěžní, ale zkuste poslat nebo osobně doručit vyluštění na obecní úřad.

Lehká:

			2					
				5		4		
7					4			6
							6	
8							7	
3			8	2		9		1
			6					
	5	6			3		9	4
	9	8	1					

Divadlo v Bregenz

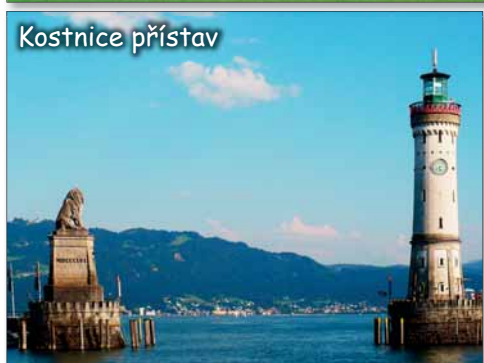

Sochy z písku

Cykloujlet 2011

Kostnice přístav

Kostnice Husův dům

Hřiště na zahradě MŠ

Dětský tenisový turnaj

